

Decisiones Sacramentales, Theologicæ, Canonicæ, & Legales

In Quibus Tota materia Sacramentorum, Theologiæ Moralis, Juris Canonici, & Quæstiones plurimæ Juris Civilis explicantur, dilucidantur, & traduntur, Eruditionibus, Historiis, & Exemplis adornatæ ; Opus Episcopis, Vicariis, Parochis, Confessariis, aliisque Studiosis utile, ac jucundum In Libris novem ...

De Sacramentis In Genere Ac De Sacramentalibus Nec Non De Sacramentis Baptismi, Confirmationis, atque Extremæ Unctionis Decisiones

Chiericato, Giovanni Maria

Augustæ Vindelicorum, 1730

Decisio XXXIV. Argumentum. Disputatur, an licet baptizare plures infantes unica vice, & actione? Prout etiam an peccet mortaliter ille, qui baptizat existens in peccato mortali.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94638](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94638)

DECISIO XXXIV.

ARGUMENTUM.

Disputatur, an liceat baptizare plures infantes unica vice, & actione? Prout etiam an peccet mortaliter ille, qui baptizat existens in peccato mortali.

SUMMARIUM.

- 1 Baptizare plures infantes unica actione an liceat?
- 2 Exorcismi in Baptismo, & alia Orationes unica vice pluribus baptizandis fieri possunt.
- 3 Ritualis Romani Rubrica sunt de Precepto, & obligant sub mortali.
- 4 Baptizatus in mortali peccat mortaliter.
- 5 Mors infantis non baptizari permittenda potius, quam mortaliter peccare.

Porro duo casus veniunt resolvendi, quin non distant à praxi, & facillimè occurrere possunt animarum Rectoribus circa Baptismum. Primus est hujusmodi; Tres infantes eodem tempore deferuntur baptizandi ad Ecclesiam: Parochus, ut citius se expediat, plurali locutione eos simul baptizat. Queritur, an licitè, & validè? Respondendum est cum distinctione. Vel iisdem tribus infantibus imminebat periculum mortis ex infirmitate, vel alia urgentissima causa aderat; & tunc Parochus plurali locutione usus, illos baptizavit licitè, & validè. At si absque mortis periculo, vel urgentissima causa id fecit, baptizavit validè; sed non licitè. Quòd validè baptizaverit, probarunt ex eo, quia ex institutione Christi non habetur, ministrum Baptismi teneri ad unum tantum singulis vicibus baptizandum; imò est communis opinio, ab Apostolis unica vice fuisse plures baptizatos, ut habetur *Act. 2.* ubi una die ab hora tertia circiter tria milia hominù baptizaverunt per asperfusionem: (quamvis suprà dixerimus, eos potuisse baptizari per immersionem, vel infusionem, cum plures essent Apostolorum discipuli.) Ulteriùs valet Baptismus plurium unica vice à Sacerdote factus plurali locutione; nam Sacerdos potest etiam plures Hostias simul consecrare. Quòd autem illicitè, constat ex eo, quia non licet mutare Ritum Sanctæ Matris Ecclesiæ, quæ prohibet, extra periculum mortis infantium, vel absque urgentissima causa, baptismum conferri pluribus unica vice, & sub unica forma; quamvis concedat, fieri exorcismos, & alias orationes, in plurali recitare; ut habetur in Rituali Romano in fine Baptismi parvulorum; ubi rubrica rubra sic statuit: *Si verò fuerint plures baptizandi, sive masculi, sive femina, in Catechismo masculi stantur ad dexteram; femina verò ad sinistram; & omnia pariter dicantur, ut suprà in proprio genere, & numero plurali. Verùm prima nominis interrogatio, & sufflatio, Crucis impressio; seu signatio, tactus aurium, & narium cum saliva, abrenunciationis interrogatio, unctio olei Catechumenorum, interrogatio de fide, seu Symbolo: ET IPSE BAPTISMUS, injunctio Chrysmatis, candidæ vestis impostio, atque accensa candela traditio, singulariter singulis, & primum masculis, deinde feminis fieri debent.* Ita

- 3 Rituale Romanum, quod quidem obligat sub mortali peccato, ut docent Menoch. *conf. 52. num. 145. Loter lib. 1. q. 16. num. 123. Gratian. discept. fo-*

rens. cap. 151. num. 7. Et Sperell. decis. 179. num. 23 ubi alii DD. Quocirca concludendum illicitè prædictum Parochum egisse, etsi validè. S. Thom. *3. p. q. 66. art. 9. ad 4. Layman lib. 5. tract. 2. cap. 7. num. 7. in fine. Mastrius in Theol. Moral. d. disp. 17. num. 34. Cottonius lib. 2. controv. 2. cap. 2. num. 24. & 25. Et Eminentiss. Cardin. de Lauræa de Baptism. disp. 15. num. 35.*

Alter Casus talis est: Baptizat Parochus existens in peccato mortali, Queritur, an licitè? Distinguere oportet: Vel baptizat solemniter, & absque dubio non agit licitè; quia peccat mortaliter, tum quia hic est sensus totius Ecclesiæ, tum quia est Præceptum Divinum, Sacramenta non ministrari ab indignis, juxta illud: *Ambulans in via immaculata, hic mihi ministrabat. Psal. 100. & illud: Recedite polluti, recedite, abite, mundum nolite tangere. 2. Thren. 4.* tum etiam quia scriptis S. August. *lib. 2. contra epist. Parmeniani cap. 10. Omnia sacramenta cum obfint indignè tractantibus, profunt tamen per eos dignè sumentibus, & habetur in cap. Omnia 1. q. 2.* ideoque sic sentiunt omnes DD. S. Thom. *3. p. q. 64. art. 6. Valquez disput. 136. cap. 3. Suarez disp. 16. sect. 3. & alii, quos allegat Layman lib. 5. tract. 1. cap. 5. num. 7.* quibus addendus Emin. Cardin. de Lauræa de Sacram. in *gen. disp. 10. num. 41. & seqq.* Vel è contra Parochus baptizat privatè, id est in casu necessitatis; non tanquam ex officio, & publicus Minister, sed tanquam homo privatus; & in hoc casu duæ sunt opiniones. Una largior, quæ illum excusat à peccato mortali. Cardin. Tolet. *lib. 2. cap. 20. num. 2.* Summa Diana *Verb. Baptismi minister num. 56.* Naldus *Verb. Baptismus. num. 16.* Ipe Diana *part. 5. tract. 3. ref. 24.* reperienda in *Coordin. tom. 1. tract. 1. resol. 43. & Mastrius in Theol. Moral. disp. 16. num. 42.* Alia est strictior opinio, tenens Parochum, & quemcumque Sacerdotem, privatè baptizantem, in casu necessitatis, existentemque in mortali peccato mortaliter, cum semper ex officio, & vi ordinationis censetur baptizare. Ita Angelus *Verb. Baptismus 5. S. 10.* Layman *d. lib. 5. tract. 1. cap. 5. num. 8. & 9.* ubi Laicos in hoc casu baptizantes putat, tantummodò venialiter peccare. Sed Emin. Cardin. de Lauræa fortiter corroborat hanc secundam opinionem, & sustinet tam Sacerdotem, quam Laicum (si in mortali sint) baptizantes etiam privatè, & in casu necessitatis, peccare mortaliter; quia pari modo administrant Sacramentum ex officio Sacerdos, & Laicus; uterque enim est à Deo ordinatus minister Baptismi in casu necessitatis, & habet à Deo potestatem baptizandi; idcirco in utroque casu, & utraque persona baptizans in peccato mortali peccat mortaliter, quia utraque non conformatur Agenti principali Sanctissimo, qui secum cooperatur in baptismo, nempe Deo; & uterque, Sacerdos scilicet, & Laicus, se difformat Sacramento, quod est sanctum. Ita præcit Eminentiss. Cardin. de Lauræa de Sacram. in *genere d. disp. 10. art. 4. per totum ubi num. 47.* in detestationem peccati mortalis, & offensæ Dei probat, esse potius permittendam mortem pueri sine Baptismo, quam illum baptizare in peccato mortali; nam omnis homo debet magis diligere Deum, ac seipsum, quam proximum; ac magis debet in se vitare peccatum mortale, quam in alio damnationem; & ratio rationis est, quia prohibitio de administrando in mortali est absoluta, & nullum excipit casum. Hinc Scotus in *4. dist. 5. q. 2. 1.* scriptum reliquit, Patrem debere

debere potius permittere mortem filii sui sine Baptismo, si ipse nesciat illum baptizare, quam dare pecuniam alicui Simoniaci, ut eundem baptizet *Glossa verò in cap. Baptizandis. in verb. moliantur. 1. q. 1.* ait, hanc doctrinam esse veram speculative, sed in praxi non servandam. Quæ quidem secunda opinio strictior, imò strictissima sustinetur ab eodem Eminen. Purpurato de Lauræa etiam in *tract. de Baptism. disp. 15. num. 15.* cum quæstio nobis, & studiosis nostris transeundum; ut horrorem concipiatur peccati mortalis, & sacrilegæ actionis. Ita tamen ut sciamus in casu proposito, esse quidem infantem baptizandum à Parocho, præcipue si ille sit in mortis periculo, sed præmissis actu contritionis, cum proposito confitendi quanto citius poterit. Idcirco oportet ut dicta rigorosa opinio ne ut discamus, & populum doceamus, actus contritionis elicere, ita ut etiam ex abrupto dignè, ac licitè possimus administrare Sacramenta; non autem, ut sinamus aliquem infantulum decedere sine Baptismo; quia committeremus aliud mortale peccatum contra charitatem, non adjuvantes proximum in extremæ necessitatis casu; quod quidem esset committere peccatum mortale, abstinendi causa à peccato mortali. S. Thom. 2. 2. q. 25. art. 8. *Maffrius in Theol. Moral. dis. 10. num. 51. & 52.* Layman *lib. 2. tract. 1. cap. 3. de Ordine charitatis n. 3.* & Gobat *tract. 2. num. 237.*

DECISIO XXXV.

ARGUMENTUM.

Ostenditur, Ministros ordinarios Baptismi esse Papam in toto orbe, Episcopum in sua Diocesi, & Parochum in sua Parochia. At in casu necessitatis quilibet potest baptizare, servata tamen prærogativa personarum hic notata. Utrum Angeli possint ministrare baptismum? & an etiam demones?

SUMMARIUM.

1. Papa est minister Baptismi ordinarius in toto mundo.
2. Episcopus quilibet in sua Diocesi.
3. Baptizare est de Juribus Parochialibus.
4. Diaconus quando possit solemniter baptizare?
5. Parochus nondum Sacerdos an possit baptizare.
6. Necessitatis in casu quilibet potest baptizare.
7. Ordo servandus inter Personas pro Baptismo in casu necessitatis.
8. Angeli an possint baptizare? & an Demones?

IN omni Sacramento principaliter cognoscere oportet Quis sit ejus Minister, à quo possit dispensari; & hoc multo magis est sciendum in Baptismo, quapropter hic examinabimus, Quis sit proprius Minister Baptismi extra casum necessitatis? Respondent omnes Doctores, tam Theologi, quam Canonistæ, In toto mundo esse Summum Pontificem; ideoque Beatus Pius Papa Quintus Familiam quamdam, ex primariis inter Judæos, ad fidem Christianam conversam, in Ecclesia Sancti Petri Romæ, magno populorum concursu, & apparatu, propria manu baptizavit; idemque fecit Summus Pontifex Gregorius XIII. ut notat Barbofa de *Offic. & potest. Episc. part. 1. tit. 2. gloss. 2. 17. num. 10. & 11.* In tota autem sua Diocesi or-

dinarium minister Baptismi est Episcopus, qui cum sit Princeps in sua Ecclesia, ad eum spectat principaliter recipere advenientes ad ejus gremium, ut ex Scoto, & S. Bonavent. probat Emin. Card. de Lauræa de *Baptism. disp. 15. num. 4.* præcipue si baptizandi sint adulti, ne fortè ob quæstum reiterent Baptismum. Sarnell. d. *epist. 31. pag. 227.* In Parochia verò est solus Parochus. *cap. Constat. 17. De Consecrat. dist. 4.* ea ratione, quia baptizare censetur inter jura Parochialia *Rota decif. 52. à num. 34. & seqq. part. 2. divers. Loter. de Re benefic. lib. 1. quæst. 28. num. 54.* Gobat de *Baptism. tract. 2. num. 130.* & Barbofa de *Parocho cap. 18. num. 7.* Ex delegacione autem facta ab Episcopo, vel à Parocho quilibet Sacerdos est minister Baptismi, extra necessitatem, & solemniter conferendi. Thom. 3. *part. 9. 67. art. 2.* Emin. Cardin. de Lauræa d. *disp. 15. num. 5.* Barbofa de *Paroch. d. cap. 18. num. 9.* Diaconus etiam extra casum necessitatis potest esse minister solemniter Baptismi, ex commissione tamen Episcopi, seu Parochi; id est, si ab Episcopo, vel Parocho delegetur ei in aliquo casu hoc munus solemniter baptizandi. *Cap. Diaconos. 13. & ibi gloss. dist. 93. cap. Constat. 17.* ubi pariter *Glossa in verb. Presbytero. de Consecrat. dist. 4.* Layman *lib. 5. tract. 2. cap. 7. num. 3.* Gobat d. *tract. 2. num. 137.* ubi tamen docet, hoc munus non esse delegandum Diacono, nisi quando nullus Sacerdos haberi posset, cui Parochus impeditus committat facultatem baptizandi; attenda consuetudine, quæ à Diacono hoc ministerium abstulit ex Scoto in *4. dist. 4. art. 1.* Imò idem Gobat *ibid. num. 140.* ex Suarez, & Vasquez subdit, Diaconum baptizantem solemniter extra casum necessitatis, & sine commissione Episcopi, vel Parochi, incurrere irregularitatem decretam in *cap. 1. de Cleric. non ordin. ministr. quod nos notavimus supra Decif. XXVIII. num. 2.*

Porrò quòd diximus supra, Parochum esse ordinarium ministrum Baptismi in sua Parochia, intelligere debemus, si sit Sacerdos, aut saltem Diaconus quandoquidem in ordine Subdiaconatus; aut in minoribus ordinibus tantum constitutus, quamvis assequatur Parochiale beneficium, non habebit Jus baptizandi extra casum necessitatis Gobat d. *tract. 2. de Baptism. num. 138. & 139.* Quamvis contrarium procedat in Sacramento Matrimonii, quod validè celebratur coram Parocho etiam non Sacerdote Gobat *tract. 9. n. 486.* Diana *par. 11. tract. 3. res. 32.* legenda in *Coordinato tom. 2. tract. 6. resol. 88.* Imò non habente, nisi solam primam tonsuram, si ipse Parochus possessionem Parochialis Ecclesie sit adeptus. Barbofa de *Paroch. cap. 21. num. 60. & de Episcopo allegat. 32. num. 105.* ubi cumulat alios.

Quòd si quæramus, Quis sit Minister Sacramenti Baptismi in casu necessitatis? Dicendum est, In casu extremæ necessitatis pueri, Verbi gratia, periclitantis, quamvis personam humanam rationis participem, virum, aut feminam, fidelem, aut infidelem, Catholicam, sive hæreticam, non solùm validè, sed etiam licitè baptizare posse dummodo apta sit puerum abluere, & legitimam formam proferre, cum delecta intentione faciendi, quod facit Ecclesia. *Cap. Firmiter de Summa Trinit. & fide Cathol. Cap. In necessitate, & in cap. A quodam. de consecrat. dist. 4.* Concil. Florentin. in *Decret. Eugenii. S. Thom. 3. p. q. 67. art. 3.* Emin. Cardin. de Lauræa de *Baptism. d. disp. 15. art.*